

КИРИДОН Петро Васильович

27 січня 2019 р. пішов з життя Петро Васильович Киридон – знаний дослідник партійної номенклатури УРСР, доктор історичних наук, Заслужений працівник освіти України, професор кафедри історії України Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г. Короленка, світла і шанована людина.

Петро Васильович народився 12 березня 1961 р. на Чернігівщині – в селі Гнилуша (нині Лебедівка) в сім'ї вчителів. Любов до рідного краю він проніс через усе своє життя й заповів родині саме тут облаштувати місце свого останнього спочинку.

Після закінчення десятирічки свій трудовий гарт Петро Киридон розпочав у Чернігові в 1978 році, опанувавши професію токаря. Далі життєві шляхи привели його до Києва, а згодом – і Полтави.

Професійне формування історика-науковця відбулося у стінах Київського національного університету імені Тараса Шевченка упродовж 1979-1984 років. Там Петро Киридон закінчив історичний факультет з відзнакою, одержавши кваліфікацію історика, викладача історії та суспільствознавства, навчався в аспірантурі та докторантурі, захистив кандидатську й докторську дисертації. Він завжди з вдячністю і пієтетом згадував Альма-матер, своїх учителів і наставників. Майбутній професор усього добивався самотужки, без покровителів і сприянь. В основі його життєвого кредо лежали закладені батьками почуття честі, обов'язку, відповідальності. Під час навчання працював на багатьох київських підприємствах: кондитерській фабриці, маргариновому комбінаті, заводі по виробництву гуми, заводі художнього скла.

У 1984 р. після закінчення навчання за розподілом потрапив до Полтавського педінституту, але незабаром пішов на строкову військову службу, з якої демобілізувався в 1986 р. У 1988 році Петро Васильович вступив до аспірантури Київського національного університету, яку закінчив достроково, захистивши у червні 1991 року дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата історичних наук.

Протягом 1991–2019 рр. незмінно працював у Полтавському педагогічному університеті, пройшовши усі щаблі кар'єрного зростання. П.В. Киридон обіймав посади асистента, стар-

шого викладача, доцента, заступника декана (1991–1995), проректора з навчальної роботи (1995–2004), першого проректора (2004–2008, 2009–2010), виконувача обов'язків ректора (2008–2009).

Далі були роки навчання в докторантурі історичного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка (2010–2013). Після успішного захисту докторської дисертації у жовтні 2014 року знову обіймав посаду доцента, а згодом професора кафедри історії України Полтавського національного університету імені В.Г. Короленка. З цією кафедрою та її колективом з часу створення у 1991 році була пов'язана його навчально-методична і наукова діяльність. За здобутки в науково-педагогічній роботі одержав відзнаки: звання Заслуженого працівника освіти України, знаки Міністерства освіти і науки України «Відмінник освіти» і «Петро Могила», був лауреатом премії Полтавської обласної Ради імені Панаса Мирного, нагороджений грамотами та подяками органів обласної, міської влади, ректора університету.

Усі колеги Петра Васильовича пам'ятають його як ділову, зібрану, і, разом з тим, надзвичайно чуйну і толерантну людину. Працюючи на керівних посадах, він насамперед дбав про інтереси колективу та Університету. Допізна засиджувався на роботі, переймаючись проблемами університету, не шкодував свого здоров'я і сил, завжди намагався допомогти колегам і співробітникам. Людяність, простота і щирість – ці риси були завжди притаманні Петрові Киридону, незалежно від статусів, посад і звань. Він вбачав цінність у справжньому, відтак був тим рідкісним типом адміністратора, що не розводить бюрократію, виступає проти імітації, абсурдної звітності заради самої звітності. Власним прикладом підтверджував, що викладач, це, насамперед науковець, вільна творча людина, а не імітатор бурхливої «паперової» діяльності.

Професор П.В. Киридон до останніх днів залишався вірним науці. Його добре знають за межами Полтави як фахового дослідника історії партійної номенклатури, радянського суспільства часів сталінізму, проблем Української революції 1917–1921 років. Науковий доробок ученого становить понад 200 наукових публікацій. Його тексти мають свій неповторний авторський стиль, адже як науковець Петро Васильович відзначався лаконічністю, скрупульозною роботою з джерелами, філігранними формулюваннями. Ті, кому він вичитував статті чи дисертації, з вдячністю пригадують критику (іноді дуже сувору), увагу до деталей, вимоги спростити речення й прибрати зайві словесні конструкції («сміття», як писав суворий рецензент). У цьому

Петро Васильович був дуже вимогливим, особливо до своїх учнів.

Безпосередньо під керівництвом Петра Васильовича Киридона захищено 5 кандидатських та підготовлена одна докторська дисертація. При цьому набагато більше українських науковців, викладачів, вчителів вважають себе його послідовниками та учнями.

Петро Васильович залишиться в пам'яті колег, рідних, друзів як високопорядна Людина, компетентний і творчий науковець-дослідник, талановитий педагог і наставник, громадянин і патріот своєї країни, який щиро вболівав за її майбутнє і своєю працею примножував здобутки освітянської ниви.